

ten i hele Landet, men naturligvis særlig og hovedsagelig i Kjøbenhavn — Frygten for den holstenke Kanal være nu mere eller mindre indbildt; jeg tror, den er værd at regne med; Frygten er vist begrundet — at man bør gøre sit til, at et saadant Forsøg gøres og gøres i Tide. Dertil kommer nu — og det vil jeg indrømme, er i alt Fald en Fordel — at de Tvivl, man havde i Fjor om, at der overhovedet vilde fremstaa et Driftsfelskab med en saa betydelig Kapital, er hævet, med andre Ord, at man ved Danneisen af denne Driftskapital — det bliver jo dog i Reglen Kjøbenhavnske Rigmænd og handelskyndige, der træde i Spidsen her — i Virkeligheden har givet et positivt Bevis for, at man har Tilltro til denne Virksomhed, til denne Havn og dens Betydning. Thi Anvendelsen af en Kapital paa mindst 4 Millioner Kroner er jo dog en ganske væsentlig Risiko. Disse Sture og alt det, der skal bygges derude, ville jo ikke blive bragte ud til store Sager, dersom Havnen ikke viser sig at kunne svare Regning. Derfor siger jeg: Dette Offer, dette Tilbud fra et Handelsfællesskabs Side i Kjøbenhavn bærer Vidne om, at der virkelig er Følt med Rendskab til denne Sag, som interessere sig derfor og tror derpaa. Dette har megen Betydning for mig med Hensyn til Frihavns Anlæg og Nytte. Hvorvidt de Betingelser og Vilkaar, som Selskabet forlanger, ere rimelige eller ikke, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Men et Faktum er, at man vil vove mindst 4 Millioner, det vidner om Tilltro hos virkelig sagkyndige Folk; thi at saadanne staa bagved selve Banken, er der ingen Tvivl om, den staa i Forbindelse med vedkommende. Det er bestyrkende for os, eller rettere det er bestyrkende for mig — jeg vil ikke gaa de Herrers Sagkundskab for nær — da saa de Forventninger, man paa saadan almindelig Lægmands Vis knytter til en saadan Indretning, ikke tør ventes at blive ganske skuffede, for at bruge et mildt Udtryk. Altsaa derfor siger jeg, at jeg slutter mig til det Formaal, Loven har, nemlig Anlægget af saadan en Havn i det Omfang, som her omhandles, for Handels- og Industrivirksomhed, en Frihavn med tilhørende Landarealer og med Produktion paa selve Toldterrænet, hvis Omraade med Hensyn til Told og Produktionsafgift betragtes som Udland. Det har været drøftet om Frihavnen skulde ligge paa Sønderreden eller ikke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) nævnte Kristianshavn og søjede til, at der ogsaa kunde være gode Grunde derfor. Jeg antager, da det ærede Medlem ikke anførte nogen af disse Grunde, at han egentlig gjorde

denne Bending af Høflighedshensyn til andre interesserede og andre Anskuelser. Thi saa længe i alt Fald Kalvebostrand ikke er uddybet, saaledes at der kan sejles frit derigennem, kan jeg ikke tænke mig, at man kan lukke en Frihavn ind paa dette Terræn. Men selv om Kalvebostrand blev uddybet, er det jo saaledes, at baade Kalvebostrand og Havnen der dog i en streng Vinter bliver hurtigere usejlbare end den Strækning derude paa Sønderreden, hvor Frihavnen skulde være. Og jeg tror, at naar Østersøhavnene ere lukkede af Is, og vi derimod kunne holde Sejladsen til Frihavnen aaben, saa vilde dette Tidsrum af Mæret ikke være det ringeste for Frihavnen, naar den tjente som Stapelstad for Skibe fra Østersøen; idet Skibe, naar de om Foraaret atter kunne indtage deres Varer, uden nogen Gene, kunne benytte denne Havn for at komme saa hurtig som muligt til de atter aabne Havne i Østersøen og den finste og rigaiste Bugt. Jeg tror derfor heller ikke, at dette Spørgsmaal om Beliggenheden nærmere vilde optage Kræfterne her, saa lidt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) egentlig i denne Henseende havde noget andet at sige dertil, end at han beklagede Citadellens Nærhed o. s. v. Jeg mener ogsaa, at han tilligemed andre vil gaa ind paa, at Formaalet og Stedet, som det er anthydet i § 1, tiltrædes.

Men der er noget andet i § 1, som jeg kunde ønske straks at sætte i Forbindelse hermed. Der staa i Begyndelsen af Loven: „Ved Foranstaltning af Kjøbenhavns Havnebestyrelse og for Kjøbenhavns Havnevesens Regning“ skal denne Forretning foretages, og derfor skal Frihavnen, slutes der med, „udgøre en Del af Kjøbenhavns Havn“. Det har voldt mig i Forbindelse med Lovens øvrige Bestemmelser nogen Tvivl. Hvem er Kjøbenhavns Havnebestyrelse, og hvad er Kjøbenhavns Havnevesens Regning? Jeg tror, at vi dog maa se noget paa det, naar jeg herefter, som jeg agter at gøre, kommer ind paa de Forpligtelser, Statskassen skulde paatage sig ved denne Lov, og den Stilling, man iøvrigt vil give Kjøbenhavns Kommune dertil. Kjøbenhavns Havnevesens Bestyrelse er begrundet paa Lov af 30te December 1858 og nærmere specificeret ved Vedtægt for Kjøbenhavns Havnebestyrelse af 31te Oktober 1859, jfr. Departementstidende Nr. 18 for 3dje Marts 1860. Der har jeg fundet disse Sager; det er ikke altid nemt at lede den Slags Ting op. Hvad er det nu for en Indretning i en konstitutionel Stat, denne Kjøbenhavns Havnebestyrelse? Det er ingen kommunal Myndigheds Havn; det er heller ingen Statshavn, men det er